

קצות החושן סי' ד

וראיתי רבים מחכמים בזה לתפוס מחזירו איזה חפץ בכדי שיהיה לו מיגו קודם בואו לדין, ולאו שפיר עבדי, וקרוב לאיסור תורה אם הוא על ידי תפיסה. ועיין בסימן לו (סק"ב) ושם מבואר אללינו מדקולא בזה, אבל הישרים בלבותם אין להם להקל, אך גבי פקדון משמע דליכא איסור כלל לעכבו תחת ידו וכמ"ש מוהרש"ל¹. אבל מדברי הזוהר מבואר דהוא איסור גמור, ע"ש פרשת במדבר פתח ואמר ה' אורי וישעי וכו' ובר נש צעי לאקדמא ולמפקד בידיה פקדונא

דנפשיה כפקדונא דבר נש דיהיב פקדונא לאחרא דאף על גב דאיהו אחתייב לגבי יתיר מההיא פקדונא לאו כדאי לתאחדא ביה הואיל ופקדונא אתמסר לגביה ואי יסרב ביה ודאי נבדוק אבתריה דלאו מזרעא קדישא הוא ולאו מצני מהימנותא וכו' ע"ש. ויש לזה פנים ע"פ נגלה והוא שי' הריטב"א פרק הכותב (כתובות פה, א ד"ה ההיא אחתא) דהיכא שבא ליד הנפקד בתורת פקדון, צריך למיעבד השבחה מעליא. ועיין ש"ך סימן נח סק"ט. ולכן בעל נפש ירחיק מזה²⁰.

זוהר ח"ג דף קיט.

בגין דהוא חילנא גרים ובר נש צעי לאקדמא ולמפקד בידיה נפשיה בפקדונא כפקדונא דבר נש דיהיב פקדונא לאחרא דאף ע"ג דאיהו אחתייב לגביה יתיר מההוא פקדונא לאו כדאי לתאחדא ביה הואיל ופקדונא אתמסר לגביה ואי יסרב ביה ודאי נבדוק אבתריה דלאו מזרעא קדישא הוא ולאו מצני מהימנותא. כך הוא חילנא בני נשא אקדימו ויהבין ליה פקדונא דנפשייהו וכל נשמתין דבני עלמא בטיל. וכלהו טעמין טעמא דמותא בגין דהאי חילנא דמותא הוא ובגין דכל אינון נפשתיא ע"ג דכלהו אחתייבו לגביה ולאו כדאי הוא לתבא פקדונא לגביה דבר נש אלא כיון דכלהו אתמסרי ליה בפקדונא אחיבו כל פקדונין למאריהון. ת"ח לאו